

Petersen (Røj), Prieme, Carsten Raft, Skjerbæk, A. Svensson, Ulrich og Westermann. *Imod* stemte Venstre, Bondepartiet, Victor Pürschel, Svend E. Johansen og af de Konservative Carlsen-Skiødt, Drachmann og Vesterager. — De tre, som svarede: Stemmer ikke, var J. Oskar Andersen, Bindsløv og Viggo Hansen (K. F.).

I *Landstinget* anbefalede *C. F. Sørensen* (S.) Grundlovsforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse. Det var ikke skrevet, saaledes som Socialdemokraterne vilde skrive en Grundlov ud fra en socialistisk Opfattelse, men det bød Vilkaar, hvorunder det danske Folk fra de højeste til de ringeste kunde leve og virke som frie Borgere, og Paragraf for Paragraf var Befolkningens politiske, økonomiske og aandelige Rettigheder og Pligter forankret. Han tvivlede derfor ikke om, at Forslaget vilde faa Vælgernes Tilslutning.

Ogsaa Ordføreren for Det radikale Venstre, *Veistrup*, ansaa det for nødvendigt hurtigt at naa til en Forfatningsændring, og man stod nu med Muligheden for at gennemføre en Forfatning fri for Privilegier af nogen Art, en Forfatning, hvor Befolkningens Vilje uden Indskrænkning vilde kunne gøre sig gældende i Lovgivningen gennem dens Repræsentanter paa Rigsdagen. Til at deltage i Arbejdet paa Udformningen af en saadan Forfatning følte de Radikale sig forpligtet baade af politiske og saglige Grunde.

Hauch, som talte paa Venstres Vegne, mente derimod, at der ikke var noget i Vejen for at gøre Tidens Gerning under den bestaaende Forfatning. Venstre vilde af al Evne søge at hindre, at det foreliggende Misfoster af et Grundlovsforslag blev vedtaget, og Partiet regnede med at kunne faa tilstrækkeligt Følgeskab hertil fra Vælgerne, som sikkert vilde vise, at de ikke havde haft Bud efter et saa uklart og vidtløftigt Grundlovsforslag, der ogsaa indskrænkede deres direkte Indflydelse. Venstre var imidlertid villigt til i Udvalget at optage Forhandling for at finde et Grundlag, der maatte være i Stand til at samle Rigsdagens fire store Partier, og selv om der maaske ikke kunde næres synderligt Haab om Optagelse af Realitetsforhandlinger i Landstinget, vilde Taleren dog pege paa, at de Ændringer i Forfatningen, som man i Folketinget havde fremhævet som de væsentligste politiske Fremskridt: Udelukkelse af langvarige Konflikter mellem Tingene, Fjernelse af Aldersforskellen ved Valgene til de to Ting og Afskaffelse af den hidtidige Form for Valg af landstingsvalgte Medlemmer, angik Punkter, hvorom Venstre stadig havde erklæret sig rede til Forhandling.

Lange, som gjorde Rede for de Synspunkter, der næredes inden for Flertallet af den konservative Landstingsgruppe,